

Sygn. akt III AUa 771/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Michalska-Goźdź SSA Katarzyna Wołoszczak
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy J. P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 23 kwietnia 2012 r. sygn. akt VIII U 3896/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23.04.2012r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu, oddalił odwołanie J. P. od decyzji ZUS-u I Oddział w P., którą odmówiono ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

SĄD OKREGOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Ubezpieczony urodził się (...) W dniu 2.09.2011 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Do wniosku dołączył dokumenty dotyczące zatrudnienia w Zakładzie Produkcji (...) w M..

Było to świadectwo pracy z dnia 12.06.2000r. potwierdzające okres zatrudnienia w okresie od 25.07.1974r. do 30.06.2000r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako stolarz i operator wózków akumulatorowych widłowych. Wskazano również, że w okresie od 1.05.1984r. do 31.06.2000r. ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach

szczególnej jako operator wózka akumulatorowego wymienioną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w dziale VIII poz.2.

Ponadto ubezpieczony przedstawił świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 6.12.2000r. w którym podano, że wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę stolarza w okresie od 25.07.1974r. do 30.08.1980r. Natomiast od 1.09.1980r. do 31.03.1992r. nastawiacza maszyn i urządzeń a od – tu data nieczytelna do 30.06.2000r.- kierowcy wózka akumulatorowego.

Ubezpieczony od 25.07.1974r. do 30.06.2000r. był zatrudniony w Zakładzie Produkcji (...) w M. w stolarni. Zakład stolarski znajdował się w budynku, w którym była hala produkcyjna z maszynami. Zakład posiadał również magazyn na placu. W stolarni wykonywano drewniane skrzynie, opakowania i palety. Wszystkie produkty były wykonywane z mokrego drewna.

Od lipca 1974r. ubezpieczony wykonywał pracę stolarza maszynowego wieloperacyjnego.

Z dniem 1.08.1977r. ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku nastawiacza maszyn i urządzeń.

W 1977r. ubezpieczony ukończył kurs operatorów wózków widłowych i od 1984r. pracował jako operator, wykonując te obowiązki przez 2 godziny dziennie.

Oddalając odwołanie, Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunku pracy w szczególnych warunkach.

Odnosząc się do wystawionych świadectw pracy oraz zeznań świadków którzy potwierdzili twierdzenia powoda co do świadczenia pracy w stolarni Zakładu Produkcji (...), Sąd Okręgowy stwierdził, że podane stanowiska pracy – nastawiacz maszyn i urządzeń oraz operator wózka widłowego - mogą być uznane za prace w warunkach szczególnych, ale tylko przy pracach związanych z suchą destylacją drewna i węgla aktywnego. Jest w sprawie niesporne, że praca ubezpieczonego w stolarni nie była tego rodzaju pracą.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony.

Apelujący zaskarża wyrok w całości, wnosi o jego zmianę i przyznanie prawa do emerytury.

Apelujący nie podważa ustaleń Sądu Okręgowego co do charakteru wykonywanej pracy. Wskazuje na mylne zakwalifikowanie jego stanowisk pracy do działu X poz.4, pkt 7, 42 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 2 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 4.11. 1988r., gdy tymczasem stanowiska te zostały wymienione w dziale VI powołanego zarządzenia resortowego.

SĄD APELACYJNY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, gdyż nie legitymuje się 15 letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Powołane przez Sąd Okręgowy uregulowania prawne jednoznacznie wskazują na trafność zaskarżonego wyroku.

Przed wszystkim należy przypomnieć, że prawo do spornego świadczenia emerytalnego szczegółowo reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 83.8.43 ze zm.). Natomiast przepis art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS), ustanawia ogólną regułę dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. wskazującą na możliwość uzyskania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w przypadku wykonywania pracy w szczególnych warunkach przez okres co najmniej 15 lat.

Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony pracował w Zakładzie Produkcji (...) w zakładzie stolarskim przy produkcji wyrobów drewnianych na stanowisku nastawiacza maszyn i urządzeń i operatora wózka akumulatorowego. Zatem, to te stanowiska muszą się znajdować w wykazie A stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia. Dział VI tego wykazu obejmuje prace: „W leśnictwie, przemyśle drzewnym i papierniczym.” Dział ten nie wymienia jednak prac wykonywanych przez ubezpieczonego.

Stanowisk tych nie odnajdujemy również w dziale XIV wykazu A który obejmuje: „, Prace różne.”

Wykaz A będący załącznikiem do rozporządzenia, stanowi samoistną podstawę dla określenia stanowisk pracy, które uprawniają do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Tylko praca na stanowiskach wymienionych w tym wykazie, może być zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych.

Zarządzenia resortowe stanowią jedynie uszczegółowienie tego wykazu poprzez wskazanie stanowisk pracy lub też zakresu prac właściwych dla danej gałęzi produkcji czy też usług.

Na taki charakter prawny powołanych przepisów wskazuje przepis § 1 ust.1 powołanego rozporządzenia, który określa zakres podmiotowy rozporządzenia. Są to pracownicy wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Jednocześnie w ust.2 § 1 rozporządzenia, upoważniono ministrów do ustalenia w podległych im zakładach pracy, stanowisk na których wykonywana jest praca w warunkach szczególnych, ale w odniesieniu do prac wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

Oznacza to, że uregulowania resortowe nie mogą wykraczać poza prace wymienione w wykazach rozporządzenia.

Taka też sytuacja zachodzi w rozpoznawanej sprawie.

Jak już wyżej wspomniano dział VI wykazu A wymienia prace: W leśnictwie, przemyśle drzewnym i papierniczym. W żadnej z 17 pozycji nie wymieniono stanowisk pracy apelującego.

Z kolei w powoływanym w apelacji zarządzeniu nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. w sprawie stanowisk pracy na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych, (apelujący mylnie podał datę 4 listopada 1988r. –jest to data publikacji zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa), w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia wyszczególniono stanowiska pracy jako pracę w warunkach szczególnych w odniesieniu do poszczególnych gałęzi gospodarki podlegających Ministrowi Rolnictwa , Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Stanowiska pracy apelującego: nastawiacz maszyn i urządzeń, kierowca wózka transportowego, są wymienione w wykazie resortowym , w dziale VI, pozycja 4 ale to **są prace przy suchej destylacji drewna i węgla aktywnego.**

Lektura wykazu prowadzi do wniosku, że stanowiska pracy apelującego nie zostały wymienione w żadnych innych działach a w szczególności brak ich w dziale: Leśnictwo i przemysł drzewny.

Zupełnie niezrozumiałe jest powołanie w świadectwie pracy działu X poz.5 pkt 7.42 zarządzenia resortowego. Dział ten w poz.5 wskazuje na prace związane z zapakowywaniem i rozpakowywaniem liści tytoniowych, natomiast w ogóle nie ma punktów 7 i 42.

Punkty te znajdują się w pozycji 4 działu VI czyli przy pracach dotyczących suchej destylacji drewna i węgla aktywnego. Nie ma zatem racji apelujący, gdy stwierdza w apelacji , że jego stanowiska pracy są wymienione w dziale VI.

Reasumując, należy stwierdzić, że skoro apelujący nie pracował przy suchej destylacji drewna, to nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych a tym samym nie nabył prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, przewidzianej w przepisie art.184 ustawy FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art.385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.

/SSA Katarzyna Wołoszczak/ /SSA Dorota Goss-Kokot/ /SSA Maria Michalska-Goźdź/